

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 5 december 2018
(OR. en)

13024/18

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0337(CNS)**

**FISC 418
ECOFIN 902**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de delegaties
Nr. Comdoc.:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCTB) – Stand van zaken

Voor de delegaties gaat in de bijlage de meest recente compromistekst van het voorzitterschap inzake het CCTB-voorstel, hoofdstukken I tot en met V, als bedoeld in het Ecofin-verslag aan de Europese Raad over belastingaangelegenheden (doc. 14601/18).

2016/0337 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende een gemeenschappelijke heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

(...)

HOOFDSTUK I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze richtlijn wordt een regeling voor een gemeenschappelijke grondslag voor de belasting van bepaalde vennootschappen ingesteld en worden voorschriften voor de berekening van die grondslag vastgesteld.
2. Een vennootschap die de bij deze richtlijn ingestelde regeling toepast, is niet langer onderworpen aan het nationale vennootschapsbelastingrecht ten aanzien van alle in deze richtlijn geregelde aangelegenheden, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op een vennootschap die is opgericht naar het recht van een lidstaat, daaronder begrepen haar vaste inrichtingen in andere lidstaten, indien de vennootschap aan elk van de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) zij heeft een van de in bijlage I genoemde vennootschapsvormen;
 - b) zij is onderworpen aan een van de in bijlage II genoemde vennootschapsbelastingen of aan een soortgelijke belasting die naderhand is ingevoerd;
 - c) [zij maakt deel uit van een voor de financiële boekhouding geconsolideerde groep met een totaal geconsolideerd groepsinkomen dat het bedrag van 750 000 000 EUR te boven gaat gedurende het boekjaar dat aan het betreffende boekjaar voorafgaat;
 - d) zij kwalificeert als een moedermaatschappij of een kwalificerende dochteronderneming als bedoeld in artikel 3 en/of heeft een of meer vaste inrichtingen in andere lidstaten, zoals bedoeld in artikel 5].
2. Deze richtlijn is ook van toepassing op een vennootschap die is opgericht naar het recht van een derde land met betrekking tot haar vaste inrichtingen gelegen in een of meer lidstaten, indien de vennootschap aan de in lid 1, punt[en] b) [tot en met d)], gestelde voorwaarden voldoet.

Om aan de in lid 1, punt a), gestelde voorwaarde te voldoen, volstaat het dat de vennootschap in een derde land een vorm heeft die vergelijkbaar is met een van de in bijlage I genoemde vennootschapsvormen. Voor de toepassing van lid 1, punt a), stelt de Commissie elk jaar een lijst van vennootschapsvormen van derde landen vast die worden geacht vergelijkbaar te zijn met de in bijlage I genoemde vennootschapsvormen. Deze uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 68, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure. Het feit dat een vennootschapsvorm van een derde land niet is opgenomen in die lijst, vormt geen beletsel voor de toepassing van deze richtlijn op die vorm.

- [3. Een vennootschap die voldoet aan de in lid 1, punt a) en punt b), gestelde voorwaarden maar niet aan de in punt c) en/of punt d) van dat lid gestelde voorwaarden, kan ervoor kiezen om de bij deze richtlijn ingestelde regeling gedurende een periode van vijf belastingjaren toe te passen, ook voor haar vaste inrichtingen in andere lidstaten. Deze periode wordt automatisch met telkens vijf belastingjaren verlengd tenzij er een kennisgeving van beëindiging als bedoeld in artikel 65, lid 3, wordt gedaan. Aan de in lid 1, punt a) en punt b), gestelde voorwaarden moet zijn voldaan telkens wanneer de verlenging plaatsvindt.]
4. De bij deze richtlijn ingestelde regeling is niet van toepassing op een scheepvaartmaatschappij die aan een bijzondere belastingregeling voor deze sector is onderworpen. [Bij het bepalen van de vennootschappen die tot dezelfde groep behoren, zoals bedoeld in artikel 3, worden ook scheepvaartmaatschappijen die aan de bijzondere belastingregeling zijn onderworpen, in aanmerking genomen.]
- [5. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 66 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de bijlagen I en II te wijzigen naar aanleiding van wetswijzigingen in de lidstaten met betrekking tot vennootschapsvormen en vennootschapsbelastingen.]

[Artikel 3

Moedermaatschappij en kwalificerende dochterondernemingen

1. Kwalificerende dochterondernemingen zijn alle directe dochter- en kleindochter-ondernemingen waarin de moedermaatschappij de volgende rechten heeft:
- a) het recht om meer dan 50 % van de stemrechten uit te oefenen; en
 - b) het eigendomsrecht van meer dan 75 % van het kapitaal van de dochteronderneming of meer dan 75 % van de rechten die aanspraak geven op winst.

2. Voor de berekening van de in lid 1 bedoelde drempels met betrekking tot kleindochterondernemingen gelden de volgende regels:
- a) zodra de stemrecht drempel voor een dochteronderneming is bereikt, wordt de moedermaatschappij geacht 100 % van deze rechten te houden;
 - b) aanspraak op winst en eigendom van kapitaal worden berekend door vermenigvuldiging van de belangen die, rechtstreeks en middellijk, worden gehouden in dochter-ondernemingen op ieder niveau. Eigendomsrechten ten belope van 75 % of minder die rechtstreeks of middellijk door de moedermaatschappij worden gehouden, daaronder begrepen rechten in vennootschappen die inwoner zijn van een derde land, worden bij de berekening ook in aanmerking genomen.]

Artikel 4

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (1) belastingplichtige: een vennootschap die voldoet aan de in artikel 2, lid 1 of 2, gestelde voorwaarden of die ervoor gekozen heeft om de bij deze richtlijn ingestelde regeling toe te passen in overeenstemming met artikel 2, lid 3;
- (2) niet-belastingplichtige: een vennootschap die niet voldoet aan de in artikel 2, lid 1 of 2, gestelde voorwaarden en die er niet voor gekozen heeft om de bij deze richtlijn ingestelde regeling toe te passen in overeenstemming met artikel 2, lid 3;
- (3) ingezetene belastingplichtige: een belastingplichtige die fiscaal inwoner is van een lidstaat;
- (4) niet-ingezetene belastingplichtige: een belastingplichtige die geen fiscaal inwoner is van een lidstaat;

- (5) inkomsten: de opbrengsten van verkopen en van alle overige transacties, exclusief belasting over de toegevoegde waarde en andere belastingen en heffingen die ten behoeve van overheidslichamen worden geïnd, van geldelijke of van niet-geldelijke aard, daaronder begrepen opbrengsten van de vervreemding van activa en rechten, rente, dividenden en andere winstuitkeringen, met inbegrip van verkapte winstuitkeringen, verkapte inbreng, liquidatieopbrengsten, royalty's, subsidies en toelagen, ontvangen giften, vergoedingen en onverplichte betalingen. Niet-geldelijke giften van een belastingplichtige vallen ook onder inkomsten. Door de belastingplichtige bijeengebracht eigen vermogen of aan hem terugbetaalde schuld vallen niet onder inkomsten;
- (6) kosten: afnamen in het netto-eigenvermogen van de vennootschap gedurende het belastingjaar in de vorm van een uitstroom of waardevermindering van activa of in de vorm van een opname of waardevermeerdering van verplichtingen, andere dan die met betrekking tot geldelijke of niet-geldelijke uitkeringen aan aandeelhouders of bezitters van eigen vermogen in die hoedanigheid;
- (7) belastingtijdvak: een tijdvak van twaalf maanden of een ander voor belastingdoeleinden toepasselijk tijdvak van ten hoogste twaalf maanden;
- (8) winst: het positieve verschil tussen de inkomsten en de aftrekbare kosten en andere aftrekposten in een belastingjaar;
- (9) verlies: het negatieve verschil tussen de inkomsten en de aftrekbare kosten en andere aftrekposten in een belastingjaar;
- (10) voor de financiële boekhouding geconsolideerde groep: alle entiteiten die volledig zijn opgenomen in een geconsolideerde jaarrekening, opgesteld overeenkomstig de internationale standaarden voor financiële verslaglegging of een nationaal systeem voor financiële verslaglegging;
- (10a) verkapte winstuitkering: een tot een daling van de winst leidend en niet als winstuitkering aangegeven economisch voordeel dat de belastingplichtige verstrekt aan in artikel 14 vermelde personen en niet zou hebben verstrekt aan onafhankelijke derden;

- (11) [onderzoek en ontwikkeling: experimentele of theoretische werkzaamheden die voornamelijk worden verricht om nieuwe kennis te verwerven over de fundamentele aspecten van verschijnselen en waarneembare feiten, zonder dat hiermee een bijzondere toepassing of een bijzonder gebruik wordt beoogd (fundamenteel onderzoek); origineel onderzoek dat wordt verricht om nieuwe kennis te verwerven, maar voornamelijk is gericht op een specifiek, praktisch doel (toegepast onderzoek); systematische werkzaamheden die voortbouwen op kennis verkregen uit onderzoek en praktijkervaring, waarbij nieuwe kennis wordt opgedaan, die wordt ingezet om nieuwe producten of processen te ontwikkelen of om bestaande producten of processen te verbeteren (experimentele ontwikkeling);]
- (12) financieringskosten: rentelasten op alle vormen van schuld, andere kosten die economisch gelijkwaardig zijn aan rente en kosten in verband met het aantrekken van financiële middelen als omschreven in het nationale recht, met inbegrip van betalingen in het kader van winstdelende leningen, toegerekende rente op converteerbare obligaties en nulcoupon-obligaties, betalingen in het kader van alternatieve financieringsregelingen, de financieringskostenelementen van betalingen voor financiële leasing, gekapitaliseerde rente opgenomen in de balanswaarde van een gerelateerd actief, de afschrijving van gekapitaliseerde rente, bedragen bepaald door verwijzing naar een financieringsopbrengst onder verrekenprijsregels, notionele rentebedragen in het kader van afgeleide instrumenten of hedgingregelingen met betrekking tot de leningen van een entiteit, het vastgelegde rendement op nettovermogens-toenames als bedoeld in artikel 11 van deze richtlijn, bepaalde koerswinsten en -verliezen op leningen en instrumenten in verband met het aantrekken van financiële middelen, garantieprovisies voor financieringsregelingen, afsluitprovisies en soortgelijke kosten in verband met het lenen van middelen;
- (13) financieringskostensurplus: het bedrag waarmee de aftrekbare financieringskosten van een belastingplichtige de belastbare rentebaten en andere belastbare inkomsten die de belastingplichtige ontvangt en die economisch gelijkwaardig zijn aan rentebaten, overschrijden;
- (14) overbrenging van activa: een handeling waarbij een lidstaat het recht verliest om de overgebrachte activa in de heffing te betrekken, terwijl de juridische of economische eigendom van de activa bij dezelfde belastingplichtige blijft;

- (15) overbrenging van fiscale woonplaats: een handeling waarbij een belastingplichtige ophoudt fiscaal inwoner van een lidstaat te zijn en gelijktijdig het fiscale inwonerschap in een andere lidstaat of een derde land verwerft;
- (16) overbrenging van het bedrijf van een vaste inrichting: een handeling waarbij een belastingplichtige ophoudt een belastbare aanwezigheid in een lidstaat te hebben en gelijktijdig een dergelijke aanwezigheid in een andere lidstaat of een derde land verwerft zonder dat hij fiscaal inwoner van die lidstaat of dat derde land wordt;
- (17) fiscale boekwaarde: de afschrijvingsgrondslag van een vast actief of een activapool minus de totale afschrijving die is verricht;
- (18) marktwaarde: het bedrag waarvoor een actief kan worden verhandeld of wederzijdse verplichtingen kunnen worden afgewikkeld in een rechtstreekse transactie tussen bereidwillige niet-gerelateerde partijen;
- (19) vaste activa: materiële activa die zijn verkregen of die zijn voortgebracht door de belastingplichtige en immateriële activa die zijn verkregen, indien zij afzonderlijk kunnen worden gewaardeerd en in de bedrijfsvoering worden aangewend of naar verwachting zullen worden aangewend ter verwerving, behoud of zekerstelling van inkomsten gedurende meer dan twaalf maanden, behalve indien de verkrijgings- of voortbrengingskosten minder dan 1 000 EUR bedragen. Vaste activa omvatten ook financiële activa, met uitzondering van overeenkomstig artikel 21 voor handelsdoeleinden aangehouden financiële activa;
- (20) financiële activa: aandelen gehouden in en leningen verstrekt aan gelieerde ondernemingen als bedoeld in artikel 56 van deze richtlijn, deelnemingen als bedoeld in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad¹, leningen verstrekt aan ondernemingen waarmee de belastingplichtige een deelnemingsverhouding heeft, effecten die tot de vaste activa behoren, overige leningen, en eigen aandelen voor zover het nationale recht toestaat dat zij in de balans worden opgenomen;

¹ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

- (21) verkrijgings- of voortbrengingskosten: het bedrag aan kasmiddelen of kasequivalenten dat op het tijdstip van verkrijging of voortbrenging is of moet worden betaald, of de waarde van andere activa die zijn geruild of verbruikt om een materieel vast actief te verkrijgen. In het geval van immateriële vaste activa zijn alleen verkrijgingskosten betrokken;
- (22) materiële vaste activa met een lange gebruiksduur: materiële vaste activa met een gebruiksduur van ten minste 15 jaar. Gebouwen, luchtvaartuigen en schepen worden geacht materiële vaste activa met een lange gebruiksduur te zijn;
- (23) materiële vaste activa met een middellange gebruiksduur: materiële vaste activa die geen materiële vaste activa met een lange gebruiksduur zijn in de zin van punt 22 en waarvan de gebruiksduur ten minste acht jaar bedraagt;
- (23a) materiële vaste activa met een korte gebruiksduur: materiële vaste activa die geen materiële vaste activa met een lange of middellange gebruiksduur zijn in de zin van punt 22 respectievelijk punt 23 en waarvan de gebruiksduur minder dan acht jaar bedraagt;
- (24) tweedehands activa: vaste activa waarvan de gebruiksduur bij aanschaf al ten dele is verstreken en die geschikt zijn om verder te worden gebruikt in hun huidige staat of na herstelling;
- (25) gebruiksduur: de periode gedurende welke een actief naar verwachting beschikbaar is voor gebruik of het aantal productie- of vergelijkbare eenheden die een belastingplichtige van het actief verwacht te verkrijgen;
- (26) verbeteringskosten: alle extra uitgaven met betrekking tot een vast actief die de capaciteit van het actief wezenlijk verhogen of het functioneren ervan wezenlijk verbeteren, of die meer dan 10 % vertegenwoordigen van de oorspronkelijke afschrijvingsgrondslag van het actief;
- (27) voorraden en onderhanden werk: activa die bestemd zijn voor de verkoop of zich in het productieproces met het oog op de verkoop bevinden, dan wel activa in de vorm van grond- en hulpstoffen die tijdens het productieproces of bij het verlenen van diensten worden verbruikt;

- (28) economisch eigenaar: de persoon die in wezen alle voordelen geniet en alle risico's draagt die aan een vast actief verbonden zijn, ongeacht of hij de juridisch eigenaar is. Een belastingplichtige die het recht heeft een vast actief te bezitten, te gebruiken en te vervreemden, en die het risico op verlies of vernietiging draagt, wordt hoe dan ook als economisch eigenaar aangemerkt;
- (29) financiële onderneming: een van de volgende entiteiten:
- a) een kredietinstelling of een beleggingsonderneming als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad², een beheerder van alternatieve beleggingsinstellingen (abi-beheerder) als omschreven in artikel 4, lid 1, punt b), van Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad³ of een beheermaatschappij als omschreven in artikel 2, lid 1, punt b), van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad⁴;
 - b) een verzekeringsonderneming als omschreven in artikel 13, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad⁵;
 - c) een herverzekeringsonderneming als omschreven in artikel 13, punt 4, van Richtlijn 2009/138/EG;

² Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1).

³ Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1).

⁴ Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).

⁵ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

- d) een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening als omschreven in artikel 6, punt a), van Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶, tenzij een lidstaat ervoor heeft gekozen deze richtlijn geheel of gedeeltelijk niet toe te passen op die instelling overeenkomstig artikel 5 van die richtlijn, of de gedelegeerde van een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening als bedoeld in artikel 19, lid 1, van Richtlijn 2003/41/EG;
- e) een pensioeninstelling die pensioenregelingen uitvoert welke zijn aan te merken als socialezekerheidsregelingen die onder Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad⁷ en Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁸ vallen, alsook elke juridische entiteit die is opgericht met het oog op belegging in die pensioenregelingen;
- f) een alternatieve beleggingsinstelling (abi) als omschreven in artikel 4, lid 1, punt a), van Richtlijn 2011/61/EU die wordt beheerd door een abi-beheerder als omschreven in artikel 4, lid 1, punt b), van Richtlijn 2011/61/EU, of een abi waarop toezicht wordt gehouden krachtens het nationale recht;
- g) een icbe als omschreven in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG;
- h) een centrale tegenpartij (CTP) als omschreven in artikel 2, punt 1, van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad⁹;

⁶ Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10).

⁷ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 200 van 7.6.2004, blz. 1).

⁸ Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 284 van 30.10.2009, blz. 1).

⁹ Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

- i) een centrale effectenbewaarinstelling als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰;
- (30) entiteit: iedere juridische regeling met het oog op de uitoefening van een bedrijf door een vennootschap dan wel door een fiscaal transparante structuur;
- (31) hybride mismatch: een situatie tussen een belastingplichtige en een gelieerde onderneming of een gestructureerde regeling tussen partijen in verschillende fiscale rechtsgebieden waarin een van de volgende resultaten te wijten is aan verschillen in de juridische kwalificatie van een financieel instrument of een entiteit, of aan de aanmerking van een commerciële aanwezigheid als vaste inrichting:
- a) dezelfde betaling, kosten of verliezen worden zowel in het rechtsgebied waar de betaling haar oorsprong vindt, de kosten zijn gemaakt of de verliezen zijn geleden, als in het andere rechtsgebied in aftrek gebracht van de belastbare grondslag ("dubbele aftrek");
 - b) een betaling wordt in aftrek gebracht van de belastbare grondslag in het rechtsgebied waar de betaling haar oorsprong vindt, zonder dat deze betaling op overeenkomstige wijze in het andere rechtsgebied in de heffing wordt betrokken ("aftrek zonder betrekking in de heffing");
 - c) in geval van verschillen bij de aanmerking van een commerciële aanwezigheid als vaste inrichting, het onbelast blijven van inkomsten die hun oorsprong vinden in een rechtsgebied, zonder dat deze inkomsten op overeenkomstige wijze in het andere rechtsgebied in de heffing worden betrokken ("onbelast zonder betrekking in de heffing").

Een hybride mismatch treedt slechts op in zoverre dezelfde in twee rechtsgebieden afgetrokken betaling, gemaakte kosten of geleden verliezen het bedrag aan inkomsten te boven gaan dat in beide rechtsgebieden in de heffing is betrokken en aan dezelfde bron kan worden toegerekend.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1).

Een hybride mismatch omvat ook de overdracht van een financieel instrument in het kader van een gestructureerde regeling met een belastingplichtige, waarbij de onderliggende opbrengst van het overgedragen financiële instrument voor belastingdoeleinden wordt behandeld alsof deze tegelijkertijd is verkregen door meer dan een van de partijen bij de regeling, die fiscaal inwoner zijn van verschillende rechtsgebieden, met een van de volgende resultaten:

- a) een aftrek van een betaling die verband houdt met de onderliggende opbrengst, zonder dat deze betaling op overeenkomstige wijze in de heffing wordt betrokken, tenzij de onderliggende opbrengst in het belastbare inkomen van een van de betrokken partijen is opgenomen;
 - b) een vermindering van bronbelasting voor een betaling die is verkregen uit het overgedragen financieel instrument, aan meer dan een van de betrokken partijen;
- (32) gestructureerde regeling: een regeling waarbij sprake is van een hybride mismatch die al in de voorwaarden van de regeling is verwerkt, dan wel een regeling die zodanig is opgezet dat er een hybride mismatch uit resulteert, tenzij van de belastingplichtige of een gelieerde onderneming niet redelijkerwijs kon worden verwacht dat deze zich bewust waren van de hybride mismatch en zij geen profijt trokken uit het belastingvoordeel dat uit de hybride mismatch voortvloeit;
- (33) nationaal vennootschapsbelastingrecht: de wet van een lidstaat die voorziet in een van de in bijlage II genoemde belastingen.

De Commissie kan overeenkomstig artikel 66 gedelegeerde handelingen vaststellen om meer begrippen te definiëren.

Artikel 5

Vaste inrichting in een lidstaat toebehorend aan een belastingplichtige die fiscaal inwoner van de Unie is

1. Een belastingplichtige wordt geacht te beschikken over een vaste inrichting in een andere lidstaat dan de lidstaat waarvan hij fiscaal inwoner is, wanneer hij in die andere lidstaat een vaste bedrijfsinrichting heeft door middel waarvan zijn werkzaamheden geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend, daaronder met name begrepen:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een bijkantoor;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats;
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
2. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden vormt slechts een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.
3. Het begrip "vaste inrichting" omvat niet de volgende activiteiten, mits deze activiteiten, of in het geval van punt f), het totaal van de activiteiten van de vaste bedrijfsinrichting, van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben:
 - a) het gebruik van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de belastingplichtige toebehorende goederen of koopwaar;
 - b) het aanhouden van een voorraad van aan de belastingplichtige toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

- c) het aanhouden van een voorraad van aan de belastingplichtige toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere persoon;
- d) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de belastingplichtige goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de belastingplichtige enige andere werkzaamheid uit te oefenen;
- f) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de punten a) tot en met e) genoemde werkzaamheden.

4. Indien een persoon in een lidstaat namens een belastingplichtige handelt en daarbij gewoonlijk overeenkomsten afsluit, of gewoonlijk de hoofdrol vervult die leidt tot het afsluiten van overeenkomsten, die stelselmatig zonder wezenlijke aanpassing door de belastingplichtige worden afgesloten, wordt die belastingplichtige, onverminderd lid 5, geacht in die lidstaat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de belastingplichtige verricht.

De in de eerste alinea genoemde overeenkomsten worden gesloten:

- a) op naam van de belastingplichtige, of
- b) voor het overdragen van de eigendom van of het verlenen van het gebruiksrecht op zaken die eigendom zijn van deze belastingplichtige of waarop hij een gebruiksrecht heeft, of
- c) voor het verlenen van diensten door de belastingplichtige.

De eerste en de tweede alinea zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden van die persoon van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben zoals bedoeld in lid 3 waardoor zij, indien zij door middel van een vaste bedrijfsinrichting worden uitgeoefend, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

5.

- a) Lid 4 is niet van toepassing indien de persoon die in een lidstaat namens een belastingplichtige handelt, in die lidstaat als een onafhankelijke vertegenwoordiger zaken doet en voor de belastingplichtige optreedt in de normale uitoefening van zijn bedrijf. Indien een persoon evenwel uitsluitend of vrijwel uitsluitend optreedt namens een of meerdere belastingplichtigen met wie hij een "nauwe band" heeft, wordt deze persoon ten aanzien van deze belastingplichtigen niet als onafhankelijk vertegenwoordiger in de zin van dit lid aangemerkt.
- b) Voor de toepassing van dit artikel heeft een persoon een "nauwe band" met een belastingplichtige indien de een, rechtstreeks of middellijk, het recht heeft om meer dan 50 % van de stemrechten in de ander uit te oefenen, dan wel een eigendomsrecht bezit van meer dan 50 % van het kapitaal van de ander of meer dan 50 % van de rechten die aanspraak geven op winst.

6. De omstandigheid dat een belastingplichtige die fiscaal inwoner is van een lidstaat, een belastingplichtige beheerst of door een belastingplichtige wordt beheerst die fiscaal inwoner is van een andere lidstaat of die in die andere lidstaat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide belastingplichtigen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK II

BEREKENING VAN DE HEFFINGSGRONDSLAG

Artikel 6

Algemene beginselen

1. Voor de berekening van de heffingsgrondslag worden winsten en verliezen alleen in aanmerking genomen wanneer zij gerealiseerd zijn.
2. Iedere transactie of belastbaar feit wordt afzonderlijk gewaardeerd.

3. De heffingsgrondslag wordt op consistente wijze berekend, tenzij uitzonderlijke omstandigheden een wijziging rechtvaardigen in de manier waarop de berekening plaatsvindt.
4. De heffingsgrondslag wordt voor ieder belastingjaar berekend, tenzij anders is bepaald.
5. De heffingsgrondslag wordt bepaald op basis van de nationale boekhoudregels, mits zij verenigbaar zijn met de in deze richtlijn vastgestelde regels.
6. De in deze richtlijn vastgestelde regels beletten de lidstaten niet nationale stelsels voor de belasting van groepen toe te passen, met inbegrip van een stelsel voor de belasting van afzonderlijke entiteiten dat de overdracht van winsten of rentecapaciteit mogelijk maakt. Indien een belastingplichtige namens een groep mag of moet handelen, zoals omschreven in de voorschriften van een nationaal stelsel voor de belasting van groepen, wordt de volledige groep als een belastingplichtige aangemerkt.

Artikel 7

Bestanddelen van de heffingsgrondslag

1. De heffingsgrondslag wordt berekend als inkomsten minus vrijgestelde inkomsten, aftrekbare kosten en andere aftrekposten.
- [2. Als alternatief kan de heffingsgrondslag worden berekend als het verschil tussen de boekwaarde van het (netto-)bedrijfsvermogen aan het eind van het belastingjaar en de boekwaarde van het (netto-)bedrijfsvermogen aan het eind van het voorgaande belastingjaar, vermeerderd met de waarde van eventuele aflossingen van nominaal kapitaal en winstuitkeringen, en verminderd met eventuele bedrijfsvermogensvermeerderingen die overeenkomstig het vennootschapsrecht zijn gerealiseerd, mits het resultaat hetzelfde is als het resultaat dat met de berekening volgens lid 1 wordt verkregen. De berekening wordt verricht met inachtneming van de regels inzake belastingvrijstelling van inkomsten, inzake de aftrekbaarheid van kosten, inzake opname en waardering en inzake afschrijving, zoals die in deze richtlijn zijn vastgesteld.]

Artikel 8

Vrijgestelde inkomsten

De volgende inkomsten worden niet opgenomen in de heffingsgrondslag:

- a) subsidies die rechtstreeks samenhangen met de verkrijging, voortbrenging of verbetering van vaste activa die worden afgeschreven overeenkomstig de artikelen 30 tot en met 40;
- b) opbrengsten van de vervreemding van de in artikel 37, lid 2, bedoelde gepoolde activa, inclusief de marktwaarde van niet-geldelijke giften;
- c) opbrengsten van de vervreemding van aandelen, mits de belastingplichtige gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de vervreemding een deelneming in het kapitaal van de vennootschap van ten minste 10 % heeft aangehouden of over ten minste 10 % van de stemrechten van de vennootschap heeft beschikt, met uitzondering van de opbrengsten van de vervreemding van aandelen die voor handelsdoeleinden worden aangehouden als bedoeld in artikel 21, lid 3, en van aandelen die door levensverzekeringsondernemingen worden aangehouden overeenkomstig artikel 28, punt b);
- d) ontvangen winstuitkeringen, met inbegrip van verkapte winstuitkeringen, mits de belastingplichtige gedurende een ononderbroken periode van ten minste twaalf maanden een deelneming in het kapitaal van de uitkerende vennootschap van ten minste 10 % aanhoudt of over ten minste 10 % van de stemrechten van de uitkerende vennootschap beschikt, met uitzondering van winstuitkeringen op aandelen die voor handelsdoeleinden worden aangehouden als bedoeld in artikel 21, lid 4, en winstuitkeringen die door levensverzekeringsondernemingen zijn ontvangen overeenkomstig artikel 28, punt c);
- e) inkomsten van een vaste inrichting, ontvangen door de belastingplichtige in de lidstaat waarvan hij fiscaal inwoner is.

Artikel 9

Aftrekbare kosten

1. Kosten zijn alleen aftrekbaar voor zover zij in het rechtstreekse zakelijke belang van de belastingplichtige zijn gemaakt.
2. De in lid 1 bedoelde kosten omvatten alle kosten die betrekking hebben op de omzet alsook alle kosten, exclusief aftrekbare belasting over de toegevoegde waarde, die door de belastingplichtige zijn gemaakt ter verwerving of zekerstelling van inkomsten, inclusief uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling en kosten van het bijeenbrengen van eigen of vreemd vermogen voor bedrijfsdoeleinden.
- [3. Naast de bedragen die aftrekbaar zijn als uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling overeenkomstig lid 2, en mits de belastingplichtige niet direct of indirect profiteert van enig voordeel, in welke vorm ook, dat uit hoofde van de nationale wetgeving door een lidstaat wordt toegekend met betrekking tot dergelijke uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling, kan de belastingplichtige per belastingjaar nog eens 50 % van dergelijke uitgaven aftrekken, met uitzondering van de uitgaven in verband met de activa als bedoeld in artikel 33, lid 1, punten c), d) en e), en artikel 33, lid 2, punten c), d) en e), die hij gedurende dat jaar heeft gedaan.

Voor zover de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling de drempel van 20 000 000 EUR te boven gaan, kan de belastingplichtige 25% van het bedrag daarboven aftrekken.

In afwijking van de eerste alinea kan de belastingplichtige nog eens [100 %] van zijn uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling tot een maximum van 20 000 000 EUR in aftrek brengen indien hij aan elk van de volgende voorwaarden voldoet:

- a) het betreft een niet-beursgenoteerde onderneming met minder dan 50 werknemers en een jaaromzet en/of een jaarbalanstotaal van niet meer dan 10 000 000 EUR;

- b) de onderneming is nog geen vijf jaar ingeschreven. Indien de belastingplichtige niet ingeschreven hoeft te zijn, kan als startpunt van de periode van vijf jaar het tijdstip worden genomen waarop de onderneming met haar economische activiteiten van start is gegaan dan wel waarop zij daarover belasting verschuldigd is geworden;
 - c) de onderneming is niet tot stand gekomen door een fusie of elke andere vorm van bedrijfsreorganisatie;
 - d) de onderneming heeft geen gelieerde ondernemingen als bedoeld in artikel 56;
 - e) de onderneming profiteert niet direct of indirect van enig voordeel, in welke vorm ook, dat uit hoofde van de nationale wetgeving door een lidstaat wordt toegekend met betrekking tot dergelijke uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling.]
4. De lidstaten kunnen bepalen dat giften en schenkingen aan charitatieve instellingen aftrekbaar zijn.

Artikel 10

Andere aftrekposten

Er wordt een aftrek verricht met betrekking tot de afschrijving van vaste activa als bedoeld in de artikelen 30 tot en met 40.

[Artikel 11

Aftrek voor groei en investeringen ("AGI")

1. Voor de toepassing van dit artikel betekent de "AGI-vermogensgrondslag" voor een bepaald belastingjaar het verschil tussen de boekwaarde van het eigen vermogen van een belastingplichtige en de boekwaarde van zijn deelneming in het kapitaal van gelieerde ondernemingen als bedoeld in artikel 56.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "eigen vermogen" het volgende verstaan:
 - a) Indien de belastingplichtige een vennootschap is, het totaal van:
 - i. het geplaatste kapitaal;

- ii. de agiorekening;
- iii. de herwaarderingsreserve;
- iv. de reserves:
 - de wettelijke reserve;
 - de reserve voor eigen aandelen;
 - de statutaire reserves;
 - de overige reserves, met inbegrip van de reëlewaarderreserve;
- v. de overgedragen resultaten; en
- vi. de resultaten van het boekjaar.

Indien de belastingplichtige een vaste inrichting is, betekent de term het eigen vermogen van die belastingplichtige dat aan de vaste inrichting kan worden toegerekend.

- 3. Overeenkomstig de leden 1 tot en met 6 kan van de heffingsgrondslag van een belastingplichtige een bedrag worden afgetrokken dat gelijk is aan het vastgelegde rendement op de toenames van de AGI-vermogensgrondslag. Indien er sprake is van een afname van de AGI-vermogensgrondslag, dan wordt een bedrag dat gelijk is aan het vastgelegde rendement op de afname van de AGI-vermogensgrondslag, belastbaar.
- 4. a) Toenames of afnames van de AGI-vermogensgrondslag worden, voor de eerste [tien] belastingjaren waarin een belastingplichtige onderworpen is aan de bij deze richtlijn ingestelde regeling, berekend als het verschil tussen zijn AGI-vermogensgrondslag aan het eind van het desbetreffende belastingjaar en zijn AGI-vermogensgrondslag op de eerste dag van het eerste belastingjaar onder de bij deze richtlijn ingestelde regeling.

- b) Indien de berekening van de AGI-vermogensgrondslag resulteert in een afname van deze grondslag, wordt in afwijking van punt a) de wijziging in de AGI-vermogensgrondslag herberekend zonder rekening te houden met de boekhoudkundige verliezen die de belastingplichtige heeft geleden vanaf het eerste belastingjaar dat de regels van deze richtlijn van toepassing zijn. Indien deze herberekening resulteert in een toename van de AGI-vermogensgrondslag, wordt met die toename geen rekening gehouden.
 - c) Na de eerste tien belastingjaren wordt de verwijzing naar het bedrag van de AGI-vermogensgrondslag dat aftrekbaar is van de AGI-vermogensgrondslag aan het eind van het desbetreffende belastingjaar, elk jaar met een belastingjaar naar voren gehaald.
5. Het in lid 3 genoemde vastgelegde rendement is gelijk aan het rendement van de benchmark voor tienjaars-overheidsobligaties in de eurozone per december van het jaar voorafgaand aan het desbetreffende belastingjaar, zoals gepubliceerd door de Europese Centrale Bank, vermeerderd met een risicopremie van twee procentpunten. Er geldt een ondergrens van twee procent indien de ontwikkeling van het rendement op jaarbasis negatief is.
6. Indien er een regeling of een reeks regelingen is getroffen met als hoofddoel een belastingvoordeel uit hoofde van dit artikel te verkrijgen, wordt in afwijking van de leden 1 tot en met 5 het volgende van de AGI-vermogensgrondslag uitgesloten:
- a) leningen binnen de groep en leningen waar gelieerde ondernemingen bij betrokken zijn, als bedoeld in artikel 56;
 - b) inbreng in geld en inbreng in natura binnen de groep;
 - c) overbrenging van activa en deelnemingen binnen de groep;
 - d) de herclassificatie van oud kapitaal tot nieuw kapitaal door middel van liquidaties en de oprichting van start-ups;
 - e) de oprichting van dochterondernemingen;
 - f) de overname, geheel of gedeeltelijk, van bedrijven in handen van gelieerde ondernemingen;

- g) "double dipping"-constructies waarbij de aftrekbaarheid van rente wordt gecombineerd met aftrek onder de AGI;
- h) toenames in het bedrag van de vorderingen op gelieerde ondernemingen in het kader van kredietfinanciering ten opzichte van het bedrag van dergelijke vorderingen op de referentiedatum.]

Artikel 12

Niet-aftrekbare posten

In afwijking van de artikelen 9 en 10 zijn de volgende posten niet aftrekbaar:

- a) winstuitkeringen, met inbegrip van verkapte winstuitkeringen, en aflossingen van eigen of vreemd vermogen;
- b) 50 % van representatiekosten, tot een bedrag dat [x]% van de inkomsten gedurende het belastingjaar niet te boven gaat.

De lidstaten kunnen de aftrekbaarheid van kosten die verband houden met de levensstijl of de privésfeer, verder beperken;

- c) de overdracht van ingehouden winsten naar een reserve die deel uitmaakt van het eigen vermogen van de vennootschap;
- d) vennootschapsbelasting en soortgelijke winstbelastingen;
- e) steekpenningen en andere illegale betalingen;
- f) boetes en financiële sancties, met inbegrip van kosten voor te late betaling, die verschuldigd zijn aan een overheid wegens niet-naleving van wetgeving;
- g) door een belastingplichtige verrichte uitgaven voor het verkrijgen van inkomsten die zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 8, punten c), d) en e);
- h) giften aan personen die geen werknemer van de belastingplichtige zijn. De niet-aftrekbaarheidsregel is niet van toepassing indien de verkrijgings- of voortbrengingskosten van de bestanddelen die de begunstigde in het boekjaar heeft ontvangen, in totaal niet meer dan [50 EUR] bedragen;

- i) andere giften en schenkingen dan die bedoeld in artikel 9, lid 4;
- j) verkrijgings- of voortbrengingskosten of kosten in verband met de verbetering van vaste activa die aftrekbaar zijn krachtens de artikelen 10 en 18, met uitzondering van de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling. De in artikel 33, lid 1, punt a), en artikel 33, lid 2, punten a) en b), bedoelde kosten worden niet aangemerkt als uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling;
- k) [jaarlijkse bijdragen van banken uit hoofde van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme;]
- l) verliezen geleden door een vaste inrichting in een derde land.

Artikel 13

Beperking van de aftrekbaarheid van rente

1. Financieringskosten zijn aftrekbaar tot het bedrag van de rente of andere belastbare inkomsten uit financiële activa die door de belastingplichtige zijn ontvangen.
2. Een financieringskostensurplus is aftrekbaar in het belastingjaar waarin het is ontstaan, ten belope van maximaal 30 procent van de winst vóór rente, belastingen, waardeverminderingen en afschrijvingen (ebitda) van de belastingplichtige, dan wel tot een bedrag van maximaal 3 000 000 EUR, naargelang welk van beide het hoogste is.

Indien een groep als een belastingplichtige wordt behandeld overeenkomstig artikel 6, worden het financieringskostensurplus en de ebitda berekend voor de gehele groep. Het bedrag van 3 000 000 EUR geldt ook voor de gehele groep.

3. De ebitda wordt berekend door de voor belastingen gecorrigeerde bedragen van het financieringskostensurplus en de voor belastingen gecorrigeerde bedragen van waardeverminderingen en afschrijvingen op te tellen bij de heffingsgrondslag van de belastingplichtige. Belastingvrije inkomsten worden uitgesloten van de ebitda van een belastingplichtige.

4. In afwijking van lid 2 heeft een belastingplichtige die als een op zichzelf staand bedrijf wordt gekwalificeerd, het recht op volledige aftrek van zijn financieringskostensurplus. Onder een op zichzelf staand bedrijf wordt verstaan een belastingplichtige die geen deel uitmaakt van een voor de financiële boekhouding geconsolideerde groep en geen gelieerde ondernemingen of vaste inrichtingen heeft.
5. In afwijking van lid 2 is het financieringskostensurplus volledig aftrekbaar indien het is ontstaan in verband met:
 - a) leningen die zijn gesloten voor [datum van politiek akkoord over deze richtlijn], met uitzondering van latere wijzigingen van deze leningen;
 - b) leningen die voor de financiering van langlopende openbare-infrastructuurprojecten worden gebruikt, waarbij de uitvoerder van het project, de financieringskosten, de activa en de inkomsten zich allemaal in de Unie bevinden.

Voor de toepassing van punt b) wordt onder langlopend openbare-infrastructuurproject een project verstaan dat bedoeld is om een grootschalig actief dat door een lidstaat wordt beschouwd als zijnde van algemeen belang, te leveren, te verbeteren, te exploiteren of te onderhouden.

Wanneer punt b) van toepassing is, worden inkomsten uit een langlopend openbare-infrastructuurproject uitgesloten van de ebitda van de belastingplichtige.

6. Een financieringskostensurplus dat in een bepaald belastingjaar niet kan worden afgetrokken, wordt voorwaarts verrekend zonder beperking in de tijd.
7. De leden 1 tot en met 6 zijn niet van toepassing op financiële ondernemingen, daaronder begrepen ondernemingen die deel uitmaken van een voor de financiële boekhouding geconsolideerde groep.

Artikel 14

Uitgaven ten behoeve van aandeelhouders, rechtstreekse verwanten van die aandeelhouders of gelieerde ondernemingen

Voordelen die worden toegekend aan een aandeelhouder die een natuurlijk persoon is of aan een andere persoon die een persoonlijke band met de aandeelhouder heeft, dan wel aan een gelieerde onderneming als bedoeld in artikel 56, worden niet aangemerkt als aftrekbare kosten of de inkomsten worden verhoogd, naargelang het geval, indien deze voordelen niet zouden worden toegekend aan een onafhankelijke derde.

HOOFDSTUK III

TIMING EN KWANTIFICERING

Artikel 15

Algemene beginselen

Inkomsten, kosten en alle overige aftrekposten worden in de balans verwerkt in het belastingjaar waarin zij zijn genoten of ontstaan, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald.

Artikel 16

Tijdstip waarop inkomsten zijn genoten

1. Inkomsten zijn genoten op het tijdstip waarop het recht om ze te ontvangen, ontstaat en zij op betrouwbare wijze kunnen worden gewaardeerd, ongeacht of de desbetreffende bedragen daadwerkelijk zijn betaald.
2. Inkomsten uit handel in goederen worden geacht te zijn genoten overeenkomstig lid 1 indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - a) de belastingplichtige heeft de eigendom van de verkochte goederen aan de koper overgedragen;
 - b) de belastingplichtige behoudt geen feitelijke zeggenschap over de verkochte goederen;

- c) het bedrag van de inkomsten kan op betrouwbare wijze worden bepaald;
 - d) het is waarschijnlijk dat de economische voordelen met betrekking tot de transactie naar de belastingplichtige zullen vloeien;
 - e) de reeds gemaakte of nog te maken kosten met betrekking tot de transactie kunnen op betrouwbare wijze worden gewaardeerd.
3. Inkomsten uit dienstverlening worden geacht te zijn genoten voor zover de diensten zijn verricht en mits de volgende voorwaarden vervuld zijn:
- a) het bedrag van de inkomsten kan op betrouwbare wijze worden bepaald;
 - b) het is waarschijnlijk dat de economische voordelen met betrekking tot de transactie naar de dienstverlener zullen vloeien;
 - c) de mate van voltooiing van de transactie aan het einde van het belastingjaar kan op betrouwbare wijze worden bepaald;
 - d) de reeds gemaakte of nog te maken kosten met betrekking tot de transactie kunnen op betrouwbare wijze worden gewaardeerd.

Indien niet voldaan is aan de voorwaarden in de punten a) tot en met d), worden inkomsten uit dienstverlening slechts geacht te zijn genoten voor zover zij aan aftrekbare uitgaven kunnen worden gerelateerd.

4. Indien inkomsten voortkomen uit termijnbetalingen aan de belastingplichtige, worden deze inkomsten geacht te zijn genoten op het tijdstip waarop elke afzonderlijke termijn betaalbaar wordt.

Artikel 17

Ontstaan van aftrekbare kosten

Aftrekbare kosten zijn ontstaan wanneer alle onderstaande voorwaarden zijn vervuld:

- a) de verplichting tot betaling is ontstaan; indien de kosten bestaan uit termijnbetalingen door de belastingplichtige, ontstaat de verplichting tot betaling op het tijdstip waarop elke afzonderlijke termijn betaalbaar wordt;
- b) het bedrag van de verplichting kan worden gekwantificeerd;
- c) in het geval van handel in goederen zijn de wezenlijke voordelen en risico's verbonden aan de eigendom ervan aan de belastingplichtige overgedragen en, in het geval van dienstverlening, zijn de diensten door de belastingplichtige afgenomen.

Artikel 18

Kosten in verband met niet-afschrijfbaar activa

Verkrijgings- of voortbrengingskosten van vaste materiële activa als bedoeld in artikel 38 of kosten ter verbetering van deze activa zijn aftrekbaar in het belastingjaar waarin zij worden vervreemd, op voorwaarde dat de opbrengst van die vervreemding in de heffingsgrondslag wordt begrepen.

Artikel 19

Voorraden en onderhanden werk

1. Het totale bedrag aan aftrekbare kosten in een belastingjaar wordt vermeerderd met de waarde van de voorraden en het onderhanden werk aan het begin van het belastingjaar en verminderd met de waarde van de voorraden en het onderhanden werk aan het einde van datzelfde belastingjaar, met uitzondering van de voorraden en het onderhanden werk in verband met langlopende overeenkomsten als bedoeld in artikel 22.

2. De kostprijs van voorraden en onderhanden werk wordt bepaald door middel van de fifo-methode (eerst in, eerst uit), de lifo-methode (laatst in, eerst uit) of de methode van de gewogen gemiddelde kostprijs.
3. De kostprijs van voorraden en onderhanden werk met betrekking tot bestanddelen die normaliter niet onderling uitwisselbaar zijn en goederen of diensten die worden geproduceerd respectievelijk verleend en afgescheiden voor specifieke projecten, wordt afzonderlijk bepaald.
4. Een belastingplichtige gebruikt dezelfde waarderingsmethode voor alle voorraden en onderhanden werk van soortgelijke aard en met een soortgelijk gebruik.

De kostprijs van voorraden en onderhanden werk omvat alle inkoopkosten, directe conversiekosten en andere directe kosten die zijn ontstaan bij het transport naar de huidige locatie en de verwerking tot de huidige toestand in het desbetreffende belastingjaar.

De kostprijs is exclusief de aftrekbare belasting over de toegevoegde waarde.

[Een belastingplichtige die indirecte kosten heeft meegenomen bij de waardering van voorraden en onderhanden werk voordat de bepalingen van deze richtlijn op hem van toepassing werden, kan de indirecte-kostprijsmethode blijven toepassen.]

5. Voorraden en onderhanden werk worden gewaardeerd op de laatste dag van het belastingjaar tegen de kostprijs of de netto-opbrengstwaarde, naargelang welke van beide het laagst is.

De netto-opbrengstwaarde is de geschatte verkoopprijs in het kader van de normale bedrijfsuitoefening minus de geschatte kosten van voltooiing en de geschatte kosten die nodig zijn om de verkoop te realiseren.

Artikel 20

Waardering

1. De heffingsgrondslag wordt berekend op basis van de volgende elementen:
 - a) de geldelijke tegenprestatie voor de transactie, zoals de prijs van de verkochte goederen of de verleende diensten;

- b) de marktwaarde, indien de tegenprestatie voor de transactie geheel of gedeeltelijk van niet-geldelijke aard is;
 - c) de marktwaarde, in het geval van een niet-geldelijke gift;
 - d) de marktwaarde van financiële activa en financiële verplichtingen aangehouden voor handelsdoeleinden.
2. De heffingsgrondslag, omvattende de inkomsten en de uitgaven, wordt uitgedrukt in EUR in de loop van het belastingjaar of op de laatste dag van het belastingjaar tegen de door de Europese Centrale Bank gepubliceerde jaarlijkse gemiddelde wisselkoers voor het kalenderjaar of, indien het belastingjaar niet samenvalt met het kalenderjaar, tegen het gemiddelde van de door de Europese Centrale Bank in de loop van het belastingjaar gepubliceerde dagkoersen.
3. Lid 2 is niet van toepassing op een belastingplichtige in een lidstaat die niet de euro heeft ingevoerd.

Artikel 21

Financiële instrumenten aangehouden voor handelsdoeleinden (handelsportefeuille)

1. Een financieel instrument wordt aangemerkt als aangehouden voor handelsdoeleinden, indien het instrument:
- a) hoofdzakelijk wordt verworven respectievelijk aangegaan met het oog op de verkoop of terugkoop ervan binnen twaalf kalendermaanden;
 - b) deel uitmaakt van een portefeuille van geïdentificeerde financiële instrumenten, daaronder begrepen derivaten, die gezamenlijk worden beheerd en waarvoor aanwijzingen bestaan van een recent, feitelijk patroon van winstneming op korte termijn.
2. In afwijking van de artikelen 16 en 17 worden verschillen tussen de marktwaarde van financiële instrumenten die voor handelsdoeleinden worden aangehouden, zoals berekend aan het begin van een belastingjaar of op de datum van aanschaf indien die later valt, en de marktwaarde ervan zoals berekend aan het einde van hetzelfde belastingjaar, in de heffingsgrondslag van dat belastingjaar begrepen.

3. De opbrengst van een voor handelsdoeleinden aangehouden financieel instrument dat wordt vervreemd, wordt bij de heffingsgrondslag opgeteld. De marktwaarde van dat instrument aan het begin van het belastingjaar of op de datum van aanschaf indien die later valt, wordt in mindering gebracht op de heffingsgrondslag.
4. Indien winstuitkeringen worden ontvangen voor deelnemingen die voor handelsdoeleinden worden aangehouden, vindt de in artikel 8, punt d), bedoelde vrijstelling van de heffingsgrondslag geen toepassing.
5. In afwijking van artikel 8, punt c), worden verschillen tussen de marktwaarde van een financieel instrument dat niet langer voor handelsdoeleinden maar wel nog als vast actief wordt aangehouden, zoals berekend aan het begin van een belastingjaar of op de datum van aanschaf indien die later valt, en de marktwaarde ervan zoals berekend aan het einde van hetzelfde belastingjaar, in de heffingsgrondslag van dat belastingjaar begrepen.

In afwijking van artikel 8, punt c), worden verschillen tussen de marktwaarde van een financieel instrument dat niet langer als vast actief maar wel nog voor handelsdoeleinden wordt aangehouden, zoals berekend aan het begin van een belastingjaar of op de datum van aanschaf indien die later valt, en marktwaarde ervan zoals berekend aan het einde van hetzelfde belastingjaar, in de heffingsgrondslag van dat belastingjaar begrepen.

De marktwaarde van een financieel instrument aan het einde van het belastingjaar waarin het werd geherclassificeerd van vast actief tot voor handelsdoeleinden aangehouden instrument en omgekeerd, is tevens de marktwaarde ervan aan het begin van het jaar na de herclassificatie.

6. De in artikel 8, punt c), bedoelde periode begint of wordt onderbroken wanneer het financieel instrument niet langer voor handelsdoeleinden wordt aangehouden of niet langer een vast actief is.

Artikel 22

Langlopende overeenkomsten

1. Een langlopende overeenkomst is een overeenkomst die aan alle onderstaande voorwaarden voldoet:
 - a) zij is gesloten met het oog op vervaardiging, montage of constructie of met het oog op dienstverlening;

- b) de looptijd ervan bedraagt meer dan twaalf maanden of zal die termijn naar verwachting overschrijden.
- 2. In afwijking van artikel 16 worden inkomsten in verband met een langlopende overeenkomst geacht te zijn genoten naar rato van het gedeelte van de langlopende overeenkomst dat in het desbetreffende belastingjaar voltooid is. Het voltooiingspercentage van de langlopende overeenkomst wordt bepaald op basis van de verhouding van de in dat jaar gemaakte kosten tot de totale geschatte kosten.
- 3. Kosten in verband met een langlopende overeenkomst zijn aftrekbaar in het belastingjaar waarin zij zijn ontstaan.

Artikel 23

Voorzieningen

- 1. In afwijking van artikel 17 kan, indien aan het einde van het belastingjaar vaststaat dat de belastingplichtige een in rechte afdwingbare verplichting heeft die voortvloeit uit in dat of in een voorgaand belastingjaar verrichte werkzaamheden of transacties, ieder uit die verplichting voortkomend bedrag dat op betrouwbare wijze kan worden geschat, in aftrek worden gebracht, op voorwaarde dat de uiteindelijke afwikkeling van het bedrag naar verwachting zal leiden tot aftrekbare kosten. Dat geldt ook voor openbare toezeggingen die naar verwachting binnen de volgende twee kalenderjaren zullen leiden tot aftrekbare kosten.

Voor de toepassing van dit artikel kan een in rechte afdwingbare verplichting voortvloeien uit elk van het volgende:

- a) een overeenkomst;
- b) wetgeving;
- c) een bestuursrechtelijk besluit dat algemene strekking heeft of tot een bepaalde belastingplichtige is gericht;
- d) andere wettelijke beschikkingen.

Indien de verplichting betrekking heeft op een werkzaamheid of transactie die zal worden voortgezet in toekomstige belastingjaren, wordt de voorziening naar evenredigheid gespreid over de geschatte duur van de werkzaamheid of transactie.

Voorzieningen krachtens dit artikel worden getoetst en gecorrigeerd aan het einde van elk belastingjaar. Bij de berekening van de heffingsgrondslag in toekomstige belastingjaren wordt rekening gehouden met bedragen die reeds in aftrek zijn gebracht op grond van dit artikel.

2. Als betrouwbare schatting zoals bedoeld in lid 1 gelden de verwachte kosten voor de afwikkeling van de bestaande in rechte afdwingbare verplichting aan het einde van het belastingjaar, op voorwaarde dat die schatting gebaseerd is op alle relevante factoren, waaronder de ervaringen uit het verleden van de vennootschap, de groep of de sector. Bij het waarden van een voorziening geldt het volgende:
 - a) er wordt rekening gehouden met alle risico's en onzekerheden, maar onzekerheid vormt geen rechtvaardiging voor het creëren van buitensporige voorzieningen;
 - b) indien de voorziening een periode van twaalf maanden of meer bestrijkt en er geen overeengekomen disconteringsvoet is, wordt de voorziening gediscoteerd tegen de rendementsvoet van de benchmark voor tienjaars-overheidsobligaties in de eurozone per december van het jaar voorafgaand aan het desbetreffende belastingjaar, zoals gepubliceerd door de Europese Centrale Bank, vermeerderd met een risicopremie van twee procentpunten;
 - c) er wordt rekening gehouden met toekomstige gebeurtenissen waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zullen plaatsvinden;
 - d) er wordt rekening gehouden met toekomstige voordelen die rechtstreeks samenhangen met de gebeurtenis die aanleiding geeft tot de voorziening.
3. Voorzieningen zijn niet aftrekbaar met betrekking tot:
 - a) potentiële verliezen;
 - b) toekomstige stijgingen van de kosten.

Artikel 24

Pensioenen

Een lidstaat kan bepalen dat pensioenvoorzieningen aftrekbaar zijn.

Artikel 25

Aftrek voor oninbare vorderingen

1. Aftrek is toegestaan voor een oninbare vordering indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - a) de belastingplichtige heeft, aan het einde van het belastingjaar, alle redelijke stappen als omschreven in lid 2 ondernomen om betaling te verkrijgen en het is waarschijnlijk dat de vordering geheel of gedeeltelijk onbetaald zal blijven; of de belastingplichtige heeft een groot aantal homogene vorderingen uit dezelfde bedrijfstak en kan op procentuele basis een betrouwbare schatting maken van het bedrag van de oninbare vordering, met dien verstande dat de waarde van elke homogene vordering geringer is dan 0,1 % van de totale waarde van alle homogene vorderingen. De belastingplichtige komt tot een betrouwbare schatting op basis van alle relevante factoren, waaronder ervaringen uit het verleden;
 - b) [er bestaat tussen de debiteur en de belastingplichtige geen relatie als bedoeld in artikel 3 en] de debiteur en de belastingplichtige [zijn ook geen] gelieerde ondernemingen als bedoeld in artikel 56. Indien de debiteur een natuurlijk persoon is, nemen de debiteur noch zijn of haar echtgenoot of (geregistreerde) partner, zijn of haar bloedverwanten in de rechte lijn, zijn of haar broers en zussen of hun afstammelingen deel in de leiding of de zeggenschap over de belastingplichtige dan wel, rechtstreeks of middellijk, in het kapitaal van de belastingplichtige als bedoeld in artikel 56;
 - c) indien de oninbare vordering betrekking heeft op een handelsvordering, is een met de vordering overeenstemmend bedrag als inkomsten in de heffingsgrondslag begrepen.

2. Bij het bepalen of alle redelijke stappen zijn ondernomen om betaling te verkrijgen, wordt rekening gehouden met de in de punten a), b) en c) genoemde factoren, op voorwaarde dat zij op objectief bewijs gebaseerd zijn:
 - a) of de inningskosten al dan niet in verhouding staan tot de vordering; of
 - b) of er kans op succesvolle inning bestaat, ook in gevallen waarin de debiteur insolvent is verklaard, er een rechtsvordering is ingesteld of een incassobureau is ingeschakeld; of
 - c) of in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kan worden verwacht dat de belastingplichtige de vordering tracht te innen.
3. Indien een eerder als oninbaar afgetrokken vordering alsnog wordt voldaan, wordt het geïnde bedrag bij de heffingsgrondslag opgeteld in het jaar van voldoening.

Artikel 26

Afdekking

1. Winsten en verliezen op een afdekkingsinstrument die voortvloeien uit een waardering of een vervreemding, worden op dezelfde wijze behandeld als de overeenkomstige winsten en verliezen op de afgedekte positie. Er is sprake van een afdekkingsrelatie indien beide onderstaande voorwaarden vervuld zijn:
 - a) de afdekkingsrelatie is tevoren formeel aangemerkt en gedocumenteerd;
 - b) de afdekking is naar verwachting zeer effectief en de effectiviteit kan op betrouwbare wijze worden bepaald.
2. Indien de afdekkingsrelatie een einde neemt of een reeds aangehouden financieel instrument naderhand als afdekkingsinstrument wordt behandeld, waardoor op dat instrument een andere belastingregeling van toepassing wordt, worden verschillen tussen de nieuwe, volgens artikel 20 te bepalen waarde van het afdekkingsinstrument aan het einde van het belastingjaar en de marktwaarde aan het begin van hetzelfde belastingjaar in de heffingsgrondslag begrepen.

De marktwaarde van het afdekkingsinstrument aan het einde van het belastingjaar waarin op dat instrument een andere belastingregeling van toepassing is geworden, is gelijk aan de marktwaarde ervan aan het begin van het jaar na de overgang naar de andere belastingregeling.

Artikel 28

Verzekeringsondernemingen

Voor verzekeringsondernemingen waaraan vergunning is verleend om in een lidstaat overeenkomstig Richtlijn 73/239/EEG van de Raad¹¹ het schadeverzekeringsbedrijf, overeenkomstig Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad¹² het levensverzekeringsbedrijf en overeenkomstig Richtlijn 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad¹³ het herverzekeringsbedrijf uit te oefenen, gelden de volgende bijkomende voorschriften:

- a) het verschil tussen de marktwaarde aan het einde en aan het begin van hetzelfde belastingjaar of op de datum van voltooiing van de aanschaf, indien die later valt, van activa die door levensverzekeringsondernemingen worden aangehouden als beleggingen voor rekening en risico van polishouders van levensverzekeringen, wordt in de heffingsgrondslag begrepen;
- b) het verschil tussen de marktwaarde op het tijdstip van vervreemding en aan het begin van hetzelfde belastingjaar of op de datum van voltooiing van de aanschaf, indien die later valt, van activa die door levensverzekeringsondernemingen worden aangehouden als beleggingen voor rekening en risico van polishouders van levensverzekeringen, wordt in de heffingsgrondslag begrepen;
- c) winstuitkeringen die door levensverzekeringsondernemingen zijn ontvangen, worden in de heffingsgrondslag meegenomen;

¹¹ Eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan (PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3).

¹² Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1).

¹³ Richtlijn 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2005 betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG (PB L 232 van 9.12.2005, blz. 1).

- d) de technische voorzieningen van verzekeringsondernemingen die zijn gevormd in overeenstemming met Richtlijn 91/674/EEG van de Raad¹⁴, zijn aftrekbaar. De in aftrek gebrachte bedragen worden getoetst en gecorrigeerd aan het einde van elk belastingjaar. Bij de berekening van de heffingsgrondslag in toekomstige jaren wordt rekening gehouden met de reeds in aftrek gebrachte bedragen.

Artikel 29

Exitheffingen

1. Een bedrag dat gelijk is aan de marktwaarde van overgebrachte activa, op het tijdstip van overbrenging van de activa, minus hun fiscale boekwaarde, wordt behandeld als genoten inkomsten in elk van de volgende gevallen:
 - a) een belastingplichtige brengt activa over van zijn hoofdkantoor naar zijn vaste inrichting in een andere lidstaat of in een derde land;
 - b) een belastingplichtige brengt activa over van zijn vaste inrichting in een lidstaat naar zijn hoofdkantoor of een andere vaste inrichting in een andere lidstaat of in een derde land, voor zover de lidstaat van de vaste inrichting vanwege de overbrenging niet langer het recht heeft de overgebrachte activa in de heffing te betrekken;
 - c) een belastingplichtige brengt zijn fiscale woonplaats over naar een andere lidstaat of naar een derde land, behalve voor de activa die daadwerkelijk verbonden blijven met een vaste inrichting in de eerste lidstaat;
 - d) een belastingplichtige brengt het bedrijf van zijn vaste inrichting over van een lidstaat naar een andere lidstaat of naar een derde land, voor zover de lidstaat van de vaste inrichting vanwege de overbrenging niet langer het recht heeft de overgebrachte activa in de heffing te betrekken.

¹⁴ Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen (PB L 374 van 19.12.1991, blz. 7).

2. De lidstaat naar welke de activa, de fiscale woonplaats of het bedrijf van een vaste inrichting worden verplaatst, aanvaardt de waarde die door de lidstaat van de belastingplichtige of van de vaste inrichting is vastgesteld, als beginwaarde van deze activa voor belastingdoeleinden.
3. Dit artikel is niet van toepassing op de overbrenging van activa met het oog op effectenfinanciering, zekerheidstelling, naleving van prudentiële kapitaalvereisten of liquiditeitsbeheer, als het de bedoeling is dat deze activa binnen een periode van twaalf maanden terugkeren naar de lidstaat van de overbrenger.

HOOFDSTUK IV

AFSCHRIJVING VAN VASTE ACTIVA

Artikel 30

Register van vaste activa

1. Verkrijgings-, voortbrengings- of verbeteringskosten worden, tezamen met de datum van ingebruikneming na de verkrijging, voortbrenging of verbetering, voor ieder vast actief afzonderlijk in een register van vaste activa ingeschreven.
2. Wanneer een vast actief wordt vervreemd, worden de gegevens over de vervreemding, de datum van vervreemding daaronder begrepen, en de eventuele uit de vervreemding voortvloeiende opbrengsten of vergoedingen in het register van vaste activa ingeschreven.
3. Het register van vaste activa wordt op zodanige wijze bijgehouden dat het voldoende informatie biedt voor de berekening van de heffingsgrondslag en bevat ten minste:
 - de omschrijving van het actief;
 - de maand van ingebruikneming;

- de afschrijvingsgrondslag;
- de gebruiksduur overeenkomstig artikel 33;
- de tijdens het lopende belastingjaar gecumuleerde afschrijvingen;
- het totaal van de gecumuleerde afschrijvingen;
- de afschrijvingsgrondslag exclusief het totaal van de gecumuleerde afschrijvingen en exclusief uitzonderlijke waardevermindering;
- de maand van schorsing of hervatting van de boeking van fiscale afschrijvingen;
- de maand van de vervreemding.

Artikel 31

Afschrijvingsgrondslag

1. De afschrijvingsgrondslag omvat kosten die rechtstreeks verband houden met de verkrijging, voortbrenging of verbetering van een vast actief. Deze kosten omvatten niet de aftrekbare belasting over de toegevoegde waarde. De kosten voor verkrijging, voortbrenging of verbetering van een vast actief omvatten niet de rente.
2. De afschrijvingsgrondslag van een als gift ontvangen vast actief is de onder de inkomsten geboekte marktwaarde.
3. De afschrijvingsgrondslag van een afschrijfbaar vast actief wordt verminderd met het bedrag aan subsidies die rechtstreeks samenhangen met de verkrijging, voortbrenging of verbetering van het actief, als bedoeld in artikel 8, punt a).

4. Er wordt geen rekening gehouden met de afschrijving van vaste activa die gedurende meer dan twaalf maanden niet zijn gebruikt om redenen waarop de belastingplichtige geen vat heeft.

De afschrijving wordt stopgezet vanaf de maand die volgt op de maand waarin de in de eerste zin bedoelde periode is afgelopen en wordt hervat, na het einde van de periode van twaalf maanden, vanaf de maand waarin het actief opnieuw in gebruik wordt genomen.

Artikel 32

Recht op afschrijving

1. Behoudens lid 3 wordt de afschrijving in aftrek gebracht door de economisch eigenaar.
2. In het geval van contracten waarbij de economische en de juridische eigendom niet samenvallen, is de economisch eigenaar gerechtigd om het rente-element in de betalingen op zijn heffingsgrondslag in aftrek te brengen, tenzij dat element niet in de heffingsgrondslag van de juridisch eigenaar is begrepen.
3. Als de economisch eigenaar van een actief niet kan worden geïdentificeerd, is de juridisch eigenaar gerechtigd om de afschrijving in aftrek te brengen. In het geval van leasecontracten wordt zowel het rente- als het kapitaalelement in de leasebetalingen in de heffingsgrondslag van de juridisch eigenaar begrepen en kunnen beide elementen door de leasener in aftrek worden gebracht.
4. Een vast actief mag binnen een belastingjaar door niet meer dan één belastingplichtige worden afgeschreven, tenzij de juridische of de economische eigendom door meerdere belastingplichtigen wordt gedeeld of het actief van economisch of juridisch eigenaar is veranderd.
5. Een belastingplichtige mag niet afzien van afschrijving.

[6. De Raad stelt met eenparigheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, het volgende vast:

- a) de berekening van het kapitaal- en het rente-element in leasebetalingen;
- b) de berekening van de afschrijvingsgrondslag van een geleased actief.]

Artikel 33

Afzonderlijk af te schrijven activa

1. Onverminderd lid 2 en de artikelen 37 en 38 worden vaste activa afzonderlijk en lineair over hun gebruiksduur afgeschreven. De gebruiksduur van een vast actief wordt als volgt bepaald:

- a) commerciële, kantoor- en andere gebouwen, evenals andere voor de bedrijfsuitoefening gebruikte onroerende zaken, met uitzondering van industriële gebouwen en structuren: 40 jaar;
- b) industriële gebouwen en structuren: 25 jaar;
- c) materiële vaste activa met een lange gebruiksduur, andere dan de in de punten a) en b) bedoelde activa: 15 jaar;
- d) materiële vaste activa met een middellange gebruiksduur: 8 jaar;
- e) materiële vaste activa met een korte gebruiksduur: 5 jaar;
- f) immateriële vaste activa, [met inbegrip van verworven goodwill]:

de periode gedurende welke het actief wettelijke bescherming geniet of gedurende welke het recht is toegekend of, indien die periode niet kan worden bepaald: 15 jaar.

2. Tweedehands gebouwen en andere soorten onroerende zaken, tweedehands materiële vaste activa met een lange gebruiksduur, tweedehands materiële vaste activa met een middellange gebruiksduur, tweedehands materiële vaste activa met een korte gebruiksduur en tweedehands immateriële vaste activa worden afgeschreven overeenkomstig de volgende voorschriften:
- a) tweedehands commerciële, kantoor- en andere gebouwen, evenals andere voor de bedrijfsuitoefening gebruikte onroerende zaken, met uitzondering van industriële gebouwen en structuren: 40 jaar, tenzij de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van het actief korter is dan 40 jaar, in welk geval het over die kortere periode wordt afgeschreven;
 - b) tweedehands industriële gebouwen en structuren: 25 jaar, tenzij de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van het actief korter is dan 25 jaar, in welk geval het over die kortere periode wordt afgeschreven;
 - c) tweedehands materiële vaste activa met een lange gebruiksduur, andere dan de in de punten a) en b) bedoelde activa: 15 jaar, tenzij de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van het actief korter is dan 15 jaar, in welk geval het over die kortere periode wordt afgeschreven;
 - d) tweedehands materiële vaste activa met een middellange gebruiksduur: 8 jaar, tenzij de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van het actief korter is dan 8 jaar, in welk geval het over die kortere periode wordt afgeschreven;
 - e) tweedehands materiële vaste activa met een korte gebruiksduur: 5 jaar, tenzij de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van het actief korter is dan 5 jaar, in welk geval het over die kortere periode wordt afgeschreven;

- f) tweedehands immateriële vaste activa: 15 jaar, tenzij de resterende periode gedurende welke het actief wettelijke bescherming geniet of gedurende welke het recht is toegekend, kan worden bepaald, in welk geval het over die periode wordt afgeschreven.

Artikel 34

Timing

1. Afschrijvingen worden maandelijks in aftrek gebracht vanaf de maand van ingebruikneming van het vaste actief. Er wordt geen afschrijving in aftrek gebracht in de maand van vervreemding.
2. De fiscale boekwaarde van een actief dat wordt vervreemd, of zodanig beschadigd raakt dat het niet langer voor bedrijfsdoeleinden geschikt is, en de fiscale boekwaarde van eventuele verbeteringskosten met betrekking tot dat actief worden van de heffingsgrondslag afgetrokken in de maand van vervreemding of beschadiging.

Artikel 35

Doorschuiфregeling voor vervangende activa

1. Wanneer de opbrengst van de vervreemding, inclusief vergoedingen voor schade, van een afzonderlijk af te schrijven actief of grond, vóór het einde van het tweede belastingjaar volgend op het belastingjaar waarin de vervreemding plaatsvond, opnieuw zal worden geïnvesteerd in een soortgelijk actief dat voor dezelfde bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt, mag de belastingplichtige het bedrag waarmee die opbrengst de fiscale boekwaarde van het vervreemde actief te boven gaat, in aftrek brengen in het jaar van vervreemding. De afschrijvingsgrondslag van het vervangende actief wordt met hetzelfde bedrag verminderd.

Een actief dat vrijwillig wordt vervreemd, moet ten minste gedurende een periode van drie jaar voorafgaand aan de vervreemding in eigendom zijn geweest.

2. Het in lid 1 bedoelde vervangende actief mag zijn aangeschaft in het belastingjaar voorafgaand aan de vervreemding. Indien geen vervangend actief wordt aangeschaft vóór het einde van het tweede belastingjaar na het jaar waarin de vervreemding van het actief plaatsvond [en behalve in gevallen van overmacht], wordt het in het jaar van vervreemding in aftrek gebrachte bedrag, vermeerderd met 10 %, bij de heffingsgrondslag opgeteld in het tweede belastingjaar volgend op de vervreemding.

Artikel 36

Afschrijving van verbeteringskosten

1. Verbeteringskosten worden afgeschreven overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op het vaste actief dat werd verbeterd alsof zij betrekking hebben op een nieuw verworven vast actief, met inbegrip van de gebruiksduur overeenkomstig artikel 33, lid 1, punten a) tot en met e). Niettegenstaande dit worden verbeteringskosten met betrekking tot gehuurde activa afgeschreven overeenkomstig artikel 32 en artikel 33, lid 2, punten a) tot en met e).
2. Indien de belastingplichtige aantoont dat de geschatte resterende gebruiksduur van een afzonderlijk afgeschreven vast actief korter is dan de in artikel 33, lid 1, punten a) tot en met e), beschreven gebruiksduur van het actief, worden verbeteringskosten over die kortere periode afgeschreven.

Artikel 37

Activapool

1. De lidstaten kunnen ook voorzien in afschrijving van de in artikel 33, lid 1, punt e), en lid 2, punt e) bedoelde vaste activa, en wel gezamenlijk in één activapool tegen een jaarlijks tarief van 25 % van de afschrijvingsgrondslag.
2. De afschrijvingsgrondslag van de activapool aan het einde van een belastingjaar is de fiscale boekwaarde ervan aan het einde van het voorgaande belastingjaar, gecorrigeerd voor de activa die in het desbetreffende belastingjaar in de pool zijn opgenomen of deze hebben verlaten. Kosten in verband met de verkrijging, voortbrenging en verbetering van activa worden bij de afschrijvingsgrondslag geteld, terwijl opbrengsten van de vervreemding van activa en ontvangen vergoedingen voor het verlies of de vernietiging van een actief in mindering worden gebracht.

3. Indien de overeenkomstig lid 2 berekende afschrijvingsgrondslag negatief is, wordt een bedrag bijgeteld om de afschrijvingsgrondslag op nul te brengen. Hetzelfde bedrag wordt bij de heffingsgrondslag opgeteld.

Artikel 38

Niet-afschrijfbaar activa

De volgende activa zijn niet-afschrijfbaar:

- a) materiële vaste activa die niet onderhevig zijn aan slijtage en veroudering zoals grond, kunstvoorwerpen, antiquiteiten en sieraden;
- b) financiële activa met uitzondering van voor handelsdoeleinden aangehouden financiële activa.

Artikel 39

Uitzonderlijke waardeverminderingen

1. Een belastingplichtige die aantoonbaar dat de waarde van een materieel vast actief aan het einde van een belastingjaar is gedaald door overmacht of criminele activiteiten van derden, kan een bedrag dat gelijk is aan deze waardedaling, van de heffingsgrondslag aftrekken. Een dergelijke aftrek is evenwel niet toegestaan voor activa waarvan de vervreemdingsopbrengst van belasting is vrijgesteld.
2. Indien de waarde van een materieel vast actief vervolgens stijgt, wordt een met die stijging overeenstemmend bedrag bij de heffingsgrondslag opgeteld in het jaar waarin de stijging plaatsvindt. Dit bedrag of de som van deze bedragen mag evenwel het bedrag van de oorspronkelijk toegestane aftrek niet te boven gaan.
3. Indien een niet-afschrijfbaar materieel vast actief aanleiding heeft gegeven tot een uitzonderlijke waardevermindering, worden de krachtens artikel 18 aftrekbare kosten verminderd om rekening te houden met de uitzonderlijke aftrek die een belastingplichtige reeds heeft ontvangen.

Nadere bepaling van de categorieën van vaste activa

De Raad, die met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie besluit, geeft een nadere omschrijving van de in dit hoofdstuk vermelde categorieën vaste activa.]

HOOFDSTUK V

VERLIEZEN

Artikel 41

Verliezen

1. Door een ingezeten belastingplichtige of een vaste inrichting van een niet-ingezeten belastingplichtige in een belastingjaar geleden verliezen kunnen behoudens andersluidende bepaling in deze richtlijn volledig op navolgende wijze worden overgedragen naar en in aftrek worden gebracht in daaropvolgende belastingjaren:
 - a) tot een bedrag van 1 miljoen EUR in zoverre de verliezen gedekt worden door winst;
 - b) tot [60%] van de belastbare winst in het desbetreffende belastingjaar na aftrek van het bedrag in punt a).
2. Een vermindering van de heffingsgrondslag door de inaanmerkingneming van verliezen uit voorgaande belastingjaren mag niet tot een negatief bedrag leiden.
3. Door een ingezetene belastingplichtige of een vaste inrichting van een niet-ingezetene belastingplichtige in voorgaande jaren geleden verliezen worden niet in aftrek gebracht indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) een andere entiteit of een natuurlijk persoon verwerft een deelneming in de belastingplichtige, waardoor de totale deelneming van de verwervende partij in de belastingplichtige meer dan 50% bedraagt;

- b) de bedrijfsactiviteiten van de belastingplichtige ondergaan een ingrijpende wijziging, hetgeen inhoudt dat de belastingplichtige een bepaalde activiteit staakt die in het voorgaande belastingjaar meer dan [60 %] van zijn omzet uitmaakte, of dat hij nieuwe activiteiten ontplooit die in het belastingjaar waarin zij worden aangevat of in het daaropvolgende belastingjaar meer dan [60 %] van zijn omzet uitmaken.
4. De oudste verliezen worden het eerst in aftrek gebracht.

[Artikel 42

Verminderen en inhalen van verliezen

1. Een ingezetene belastingplichtige die nog steeds winstgevend is na aftrek van zijn eigen verliezen overeenkomstig artikel 41, mag daarnaast verliezen in aftrek brengen die in datzelfde belastingjaar zijn geleden door zijn directe kwalificerende dochterondernemingen zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, of door (een) vaste inrichting(en) gelegen in andere lidstaten. Deze vermindering voor verliezen wordt toegekend voor een beperkte periode overeenkomstig de leden 3 en 4 van dit artikel.

Indien een belastingplichtige namens een groep mag of moet handelen, zoals omschreven in de nationale wetgeving van een lidstaat, en indien de ondernemingen die deel van een dergelijke groep uitmaken ingezetene van deze lidstaat zijn en op hen de regels van deze richtlijn van toepassing zijn, kan de groep als directe kwalificerende dochteronderneming worden aangemerkt.

2. De aftrek voor verliezen overeenkomstig dit artikel is uitsluitend beschikbaar indien de verliezen in kwestie niet tijdelijk of anderszins overeenkomstig de wetgeving van een lidstaat in aftrek zijn gebracht.
3. De aftrek is naar rato van de deelneming die de ingezeten belastingplichtige houdt in zijn directe kwalificerende dochterondernemingen als bedoeld in artikel 3, lid 1, dan wel voor het volledige bedrag ten aanzien van vaste inrichtingen. In geen geval mag de vermindering van de heffingsgrondslag van de ingezeten belastingplichtige tot een negatief bedrag leiden.

4. De ingezeten belastingplichtige telt alle latere winsten van zijn directe kwalificerende dochterondernemingen als bedoeld in artikel 3, lid 1, of van zijn vaste inrichtingen, bij zijn heffingsgrondslag op tot het bedrag dat eerder als verlies in aftrek werd gebracht.
5. Overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 afgetrokken verliezen worden automatisch opnieuw in de heffingsgrondslag van de ingezeten belastingplichtige opgenomen in elk van de volgende gevallen:
 - a) aan het einde van het vijfde belastingjaar nadat de verliezen aftrekbaar zijn geworden, is er nog geen winst in de heffingsgrondslag opgenomen, of de opgenomen winsten zijn lager dan het totale bedrag aan afgetrokken verliezen;
 - b) de directe kwalificerende dochteronderneming als bedoeld in artikel 3, lid 1, is verkocht, geliquideerd, gefuseerd of omgevormd tot een vaste inrichting;
 - c) de vaste inrichting is verkocht, geliquideerd of omgevormd tot een dochteronderneming;
 - d) de moedermaatschappij voldoet niet langer aan de vereisten van artikel 3, lid 1.]